

figt selv at fremkomme med Forslag om Sagens Standsning, saameget mindre, som jeg efter min Stilling her i Thinget hverken i denne eller nogen anden Sag er eller skal være behøvet. Dertil kom, at jeg under ingen Omstændigheder kunde ønske, at Sagen skulde nægte sig Overgang til anden Behandling, hvilket jo vilde være det Samme som at forkaste den, thi en Forkastelse af Sagen havde jeg overhovedet slet ikke for Diet, eller kunde jeg ville være med til. Der blev af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (C. Nimesstad) ytret, at han i Meget kunde dele de Bemærkninger, jeg havde fremsat med Hensyn til Spørgsmaalet om det rette eller ikke rette Tidspunkt for Sagens videre Behandling og Gjenemførelse, men han antog, at man maatte kunne komme ud over Tidsvanskelighederne ved at indskrænke Sagen saaledes, at Institutionen foreløbig kun kom til Anvendelse i Kjøbenhavn og Kjøbenhavns Omegn. Det Forslag, han i saa Henseende erklærede sig for, har for mig ikke lidet Tiltalende; jeg har selv tidligere fremsat det, og jeg kunde sige, at forinden der i denne Sal første Gang overhovedet har foreligget Lovforslag om Nævninger, har det været min og Andres Mening, der have beskæftiget os med denne Materie, at det vistnok vilde være det Rette at gjøre Begyndelse med Nævningers Indførelse i Kjøbenhavn og Omegn, hvor Midlerne ganske anderledes staae til Raadighed end i det øvrige Land. Der har imidlertid her i Thinget, naar vi tidligere have behandlet disse Sager, ikke været synnerlig Interesse for eller Tilslutning til denne Tanke, og navnlig har den tidligere Justitsminister erklæret sig meget imod en saadan deelvis Indførelse. Nu har det vel viist sig under Forhandlingerne idag, at der maaskee kunde være en større Stemning for et saadant Forslag end tidligere, men dog neppe nogen særdeles stærk Stemning, og jeg veed da ikke, hvorledes det ærede Medlem, naar saaledes hans formeentlige Middel mod Tidsvanskeligheden maa forblive ubenyttet, alligevel vil troe at kunne komme tilrette med denne Vanskelighed. — Det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valgkreds (Nyholm), der i sit første Foredrag udtalte sig alene om dette Betti-

melighedsspørgsmaal, var ikke enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds om Institutionens Indførelse foreløbig i Kjøbenhavn og yttrede til Begrundelse for denne sin afvigende Mening, at naar man saaledes indskrænkede sig i et Dieblik som dette, saa kunde Lysten tabe sig til at indføre Institutionen i den øvrige Deel af Landet. Han erindrede navnlig om, at i de Lande, hvor denne Institution er indført, har den nødvendigvis i Begyndelsen maattet have betydelige Vanskeligheder at kæmpe med, og han erklærede, at det ikke vilde seile, selv om man havde de nødvendige Forberedelser til Indretningen af Institutionen, at det jo vilde vise sig, at forskjellige Ulemper vilde opstaae, og at disse Ulemper i en Tid som denne let vilde kunne benyttes til at lægge Institutionen for Had, saaledes at man opgav at indføre den videre. Jeg skal blot bede det ærede Medlem at tænke denne Tanke heelt igjennem og da opfaste sig selv det Spørgsmaal, om det dog ikke netop er en Bestrægtning, der maatte blive afgjørende ved al Overveielse af det Spørgsmaal, om Dieblikket nu er det rette til her i Landet overhovedet at indføre Institutionen. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Casse) yttrede mod mine Bemærkninger, at, hvis man vilde laane Dre til dem, vilde det jo kunne komme saa vidt, at i Grunden slet ingen Love for Tiden skulde kunne behandles her i Rigsdagen (Casse; Det var ikke min Mening!); saaledes opfattede jeg det; i alt Fald er der blevet gjort en saadan Erindring her i Salen, at naar man i den Grad vilde tage Hensyn til Tidssforholdenes Vanskelighed, kunde Resultatet blive, at Lovgivningsvirksomheden her i Rigsdagen standsede. Men jeg vil bede det ærede Medlem eller hvilket andet Medlem, der maatte være det paagjældende, vel at erindre, at der er Forskjel imellem saadanne Love, der ere nødvendige for Statsstyrelsens sædvanlige Gang, og saadanne Love som de, der her foreligge. Jeg erkjender naturligtvis, at den første Klasse Love maae gaae deres sædvanlige Gang, men at vilde stille denne Klasse af Love ved Siden af saadanne organisatoriske Love som de, hvorom der her i dette Dieblik er Tale, troer jeg dog neppe kan være rigtigt. Jeg skal for Øvrigt ærligt bekjende,